

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: U-I-98/95

Datum: 15. 7. 1996

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika dr. Šturma

Strinjam se z izrekom in z obrazložitvijo. K obrazložitvi pod B- III, točka 20, podtočka X, ki obravnava pristojnosti pri razlastitvah, kratko pripominjam sledeče. Ustavna ureditev temelji na načelih svobodne demokratične družbe. Med temi načeli ima pomembno mesto tudi nedotakljivost lastnine. Z Deklaracijo ob neodvisnosti z dne 25. junija 1991 (Ur. l. RS, št. 1/91) se je država v V. točki zavezala, da bo spoštovala nedotakljivost lastnine. Zato so razlastitveni posegi v pravico do zasebne lastnine možni le v skladu z 69. členom ustave, če je izkazana javna korist. Pojem javne koristi je treba razumeti mnogo bolj restriktivno kot nekdanji pojem splošni interes.

Akt pristojnega organa o ugotovitvi javne koristi, ki ima lahko za posledico začetek razlastitvenega postopka, mora biti na zahtevo prizadete osebe vselej podvržen naknadni presoji pravne pravilnosti. Akt o ugotovitvi javne koristi mora ob tehtanju lastninske pravice in javne koristi izkazovati ne samo to, da ni na razpolago nobenega drugačnega sredstva ali milejšega ukrepa in da je zato nujno potreben, ampak mora izkazati tudi sorazmernost med predlagano razlastitvijo in njenimi učinki na podlagi primerjalne bilance materialnih in nematerialnih stroškov in koristi. Zato je razlastitev možna in ustavno dopustna le kot "ultima ratio". Teh pogojev v sedanjem zakonu (ZRPPN) ni, zato je njegova morebitna uporaba pri razlastitvah ustavnosporna.

Sodnik
dr. Lovro Šurm